

KAR FABRİKASI

Sinem, annesi adını söyler söylemez uyandı ve yatağa oturdu. Sağ eliyle sağ gözünü ovuşturarak,
— Anne, sen uyandırmadan önce çok ilginç bir rüya görüyordum, dedi.

Annesi sordu:

— Ne gördün kızım? Anlat bakalım.

Sinem anlatmaya başladı:

“Babam bir kar fabrikasında çalışıyormuş. Ben de onun yanındaymışım. Bir anons sesi geldi:

— Herkes yerini alsın, diye anons yapıyordu.

Yakaları tüylü, mavi ceketli bir adam balkona çıkıp ortaya toplanmış herkese görevlerini dağıtmaya başladı.

— Mutfakta görevli olanlar! Bulutların arasındaki su damlacıkları buz kristalleriyle karıştıracak. Tasarım bölümü! Buz kristallerine altı köşeli şekiller verecek. Dikkat edin hiçbirini birbirine benzemesin.

İşçiler görevlerinin başına geçtikçe meydan boşaldı. Birkaç kişi kaldık.

Babam parmağını uzatarak,

— Dağıtım bölümü! Her şey hazır olduktan sonra kar tanelerini yere indirme işi size ait. Birbirlerine yapıştırmadan nazıkçe itin onları. Çok dikkatli olun, dedi.

Sonra konuşmasını sürdürdü:

— Haydi arkadaşlar, insanlar bizden kar taneleri bekliyor. Daha bu karlar düştükleri toprağı besleyecek. Bitkileri donmaktan kurtaracak. İlkbaharda eriyip nehirlerle ulaşacak, barajları dolduracak.”

Annesi Sinem’e sarıldı:

— Ne güzel bir rüya görmüşsün bir tanem. Haydi o zaman dışarıya bir bak bakalım ne göreceksin, dedi.

— A, ne güzel kar yağıyor anneciğim! Tıpkı rüyamdaki gibi... Kar fabrikası çalışıyor...

Sare KUŞ